מני גלימא ר' טרפון. ור' יהודה דבר פלוגתיה דר"ש נקיט לה לגיסא דר' טרפון והאי דקאמר ר' טרפון משום דסליק מיניה הא מתא לקמן הוי נזיר: **ופשיטא ר"י משום ר' טרפון אין אחד** מכל אלו שבמשנתנו היו שניים מהלכים בדרך כו' ואיט נזיר: **אמר ר"י זכרי סוף.** לתמר ספק נזירות להקל וכיון ג) דהכא ספק אם איט פלוני הוא ג) דומיא דכרי דאיט יודע אם יש בו מאה כור אם אם לאו איט נזיר: **ר"ש אכר כיון דאילו לא נגנב דלמא היו ביה מאה כור והוי נזיר פשיטא נמי.** דנגנב חיישינן ג)(שמא מאה כור ואיהוי נזיר והכי נמי בהאי דהכריע לאחוריו כיון דאילו אתי לקמן וידעינן ביה דהוא פלוני אזה מזר עלין והוי נזיר ד)(ופשיטא נמי ליהוי נזיר ואפילו לב"ה הלכך אי אפשר לו לפטור את עצמו בלא נזירות תלת דתמר"ם ספק כדברי הכי הריני נזיר כו': **מתני' ראה את הכור ואמר הריני נזיר שזה החה הריני נזיר שזה אינו חזה הריני נזיר שזה בהמה הריני נזיר שאין זה בהמה הריני נזיר שזה חזה ובהמה הריני נזיר שזה אינו חזה ולא בהמה הריני נזיר שאחד מכם נזיר הריני נזיר שאין אחד מכם נזיר הריני נזיר שבולכם נזירין הרי כולן נזירין: גמ' תני חדא תשעה נזירים ותניא אידך תשע נזיריות. בשלמא תשעה נזירין כגון דהוי גברי טפי דאיתפיס ואזיל ביה אלא תשע נזיריות לחד גברא היכי משכחת לה בשלמא שית משכחת לה כדתנן אבל חלת היכי משכחת לה:** אמר [א] (הריני נזיר אזירות הכל עלי:

הדרן עלך בית שמאי

שלשה *מינין אסורין בנזיר בנזיר הטומאה והתגלחת יוהיוצא מן הגפן, וכל היוצא מן הגפן מצטרפין זה עם זה לחייב עד שיאכל מן הענבים כזית; משנה

הרתיע לתמורין הוי נזיר. תא תא לקמן הוי נזיר מני ר' טרפון מי הוי נזיר כיון דבשעתא דקא נזר לא ידע אי פלוני הוא ואי לאמי חלה עליה נזירות *והתניא ר' יהודה אומר משום ר' טרפון אין אחד מהן נזיר לפי שלא נתנה נזירות אלא להפלאה אלא ר"ש דכרי הוא דתניא הריני נזיר על מנת שיהא בכרי הזה מאה כור והלך ומצאו שנגנב או שאבד ר"ש אומר ור' יהודה אומר ר"ש סבר כיון דאילו לא נגנב דלמא הוו ביה מאה כור והוי נזיר השתא נמי הוי נזיר, והכא נמי כיון דאי אתא לקמן וידעינן דפלוני הוא הוי נזיר השתא נמי הוי נזיר: **מתני'** ראה את הכור ואמר: הריני נזיר שזה חזה, הריני נזיר שזה אינו חזה, הריני נזיר שזה בהמה, הריני נזיר שאין זה בהמה, הריני נזיר שזה חזה ובהמה, הריני נזיר שאין זה לא חזה ולא בהמה, הריני נזיר שאחד מכם נזיר, הריני נזיר שאין אחד מכם נזיר, הריני נזיר שבולכם נזירין, הרי כולן נזירין: **גמ' תני חדא** תשעה נזירים **ותניא אידך** תשע נזיריות. בשלמא תשעה נזירין כגון דהוי גברי טפי דאיתפיס ואזיל ביה אלא תשע נזיריות לחד גברא היכי משכחת לה בשלמא שית משכחת לה כדתנן אבל חלת היכי משכחת לה: **אמר** [א] (הריני נזיר אזירות הכל עלי:

הדרן עלך בית שמאי

שלשה *מינין אסורין בנזיר בנזיר הטומאה והתגלחת יוהיוצא מן הגפן, וכל היוצא מן הגפן מצטרפין זה עם זה לחייב עד שיאכל מן הענבים כזית; משנה

לבית הלל לא הוי נזירות בטעות לימת מי שבתקיימו דבריו תבוי לתמר לכון לתמר לי נמי לאו פלוני הוא לתהוי נזיר ומתי לא נתקיימו דבריו [הכתובים] ומיירי שחזר בו תוך כדי דבור ואגב תורתיה קמ"ל דתוך כדי דבור כדבור דמי ודבריו התחרונים עיקרים:

הרתיע לתמורין הוי נזיר. תא תא לקמן הוי נזיר מני ר' טרפון מי הוי נזיר כיון דבשעתא דקא נזר לא ידע אי פלוני הוא ואי לאמי חלה עליה נזירות *והתניא ר' יהודה אומר משום ר' טרפון אין אחד מהן נזיר לפי שלא נתנה נזירות אלא להפלאה אלא ר"ש דכרי הוא דתניא הריני נזיר על מנת שיהא בכרי הזה מאה כור והלך ומצאו שנגנב או שאבד ר"ש אומר ור' יהודה אומר ר"ש סבר כיון דאילו לא נגנב דלמא הוו ביה מאה כור והוי נזיר השתא נמי הוי נזיר, והכא נמי כיון דאי אתא לקמן וידעינן דפלוני הוא הוי נזיר השתא נמי הוי נזיר: **מתני'** ראה את הכור ואמר: הריני נזיר שזה חזה, הריני נזיר שזה אינו חזה, הריני נזיר שזה בהמה, הריני נזיר שאין זה בהמה, הריני נזיר שזה חזה ובהמה, הריני נזיר שאין זה לא חזה ולא בהמה, הריני נזיר שאחד מכם נזיר, הריני נזיר שאין אחד מכם נזיר, הריני נזיר שבולכם נזירין, הרי כולן נזירין: **גמ' תני חדא** תשעה נזירים **ותניא אידך** תשע נזיריות. בשלמא תשעה נזירין כגון דהוי גברי טפי דאיתפיס ואזיל ביה אלא תשע נזיריות לחד גברא היכי משכחת לה בשלמא שית משכחת לה כדתנן אבל חלת היכי משכחת לה: **אמר** [א] (הריני נזיר אזירות הכל עלי:

הדרן עלך בית שמאי

שלשה *מינין אסורין בנזיר בנזיר הטומאה והתגלחת יוהיוצא מן הגפן, וכל היוצא מן הגפן מצטרפין זה עם זה לחייב עד שיאכל מן הענבים כזית; משנה

שלשה מינין אסורין. דכתיב (במדבר ו) "על [נפש] מת לא יבא", והתגלחת "קדוש יהיה גדל פרע", והיולת מן הגפן דכתיב "ענבים לחים ויבשים לא יאכל": **וכל** היולת מן הגפן מצטרפין זה עם זה. כגון ענבים לחים ויבשים חרלנים וגיס שאם יאכל כזית מכולן לוקה משום דכתיב "מכל אשר יעשה מגפן היין מחרלנים עד": ומייב

שלשה מינין וכל היולת מן הגפן. כגון חרלן ויין ומוחן מצטרפין זה עם זה לכזית: כ)**אינו חייב עד שיאכל מן הענבים כזית.** (ויהא) נמי (מיחייב) על זג וחרלן חלת הא תחת לאחמוטינן דאיכא חייב חלת בכזית מ) והא דקתני ענבים לאפוקי מדבי תלמוד דכתיב בגמ': במסקנא

ז"ל אשמעינן נמי לב"ה דספק נזיר הוי דכזי הוי ספק חזה וספק בהמה וספק בריה ומתמירים ביה הזמרת שניהם ואסור בהרבעה עם שניהם כראיתא בשלמא ס' נזירים כגון דהוי נכרי מובא כרפרש במתני' אבל מ' נזירות לחד גברא היכי משכחת לה. בשלמא שית מ"ל כגון שאמר אדם אחד מה ששאמרו ששה שזה חזה שאינו חזה בהמה שאינו בהמה שזה חזה ובהמה שאינו חזה ובהמה אבל מה שאמרו ג' האדרונים לא מ"ל בחד גברא. כגון דאמר הריני נזיר ונזירות הכל עלי דאם מ' שהרפיש כרפרש במתני' ואמר האחד כל דין נזיר שעל כולכם עלי נמצא ל"ש מ' נזירות ישנו עליו ול"ש מ' ספק נזיר: **סליק פרקא שלשה** מינין אסורין בנזיר הטומאה דכתיב על כל נפשות מת לא יבוא והתגלחת דכתיב תער לא יעבור על ראשו, והיוצא מן הגפן דכתיב יבשים לחים ויבשים לא יאכל ז) והרצנים חוץ מצטרפין לכזית לב"ש ולב"ה מי שאינו כדבריו לא הוי נזיר.

פי' הרא"ש

והתניא ר"י אומר משום ר"מ הכי תניא אמאי מייתי בריייתא ממתני' נופא ה"ל לאתויי דקתני ר"מ אומר אין אחד מהם נזיר. וי"ל דניתא ליה לאתויי בריייתא דמפרש טעמי דר"מ. ועוד דמתני' מצינו לפרושי ר"מ אומר אין אחד מהם נזיר ודאי אלא כולם ספק. [אבל בבריייתא אין לפרש כן] דא"כ היינו ר"מ [דמתני'] הלכך משמע ליה לפרושי דאינן נזירין כלל הלכך מוקי לה כר' יהודה דכרי דסבר דלא מחית אינש נפשיה למפיקא ובדעתו שאם לא יתברר שלא יהא עליו שום נזיר: ראה את הכור וכו' ששה אנשים ראו כור אחד. אמר האחד הריני נזיר אם הוא זה חיה והב' אמר הריני נזיר אם אינו חיה והב' אמר הריני נזיר אם אינה בהמה והה' אמר הריני נזיר אם הוא חיה ובהמה והו' אמר הריני נזיר אם אינו לא חיה ולא בהמה. והיו עוד שלשה עמהם הא' אמר הריני נזיר אם אחד מכם נזיר. הב' אמר הריני נזיר אם אין אחד מכם נזיר. והג' אמר הריני נזיר אם כולכם נזירים. וא"ת איכשל תנא לפתום כב"ש דלב"ה מי שאינו כדבריו לא הוי נזיר.

תוספתא פ"ג] לקמן סב. סנהדרין פב. סנהדרין כה. תמיד ג. מדרש ילקוט כתי.

[מדרש ילקוט ע"ש לעיל ת. תוספתא פ"ב]

הגהות הגר"א

[א] גמ' כגון דאמר (הריני מיר) תמ"ח:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) רש"י ד"ה אמר כ"ה שמא וכו' וכגון שמעכשיו. ג"כ מי"מ: ב) תוס' ד"ה חלת ר"י וכו' אפ"ג דכשמא אמרי לא הוי כשלמא. ג"כ מי"מ: ג) ד"ה חלת תמ"ח ע' נזירים גבי הוי דמתני' הכוי תי' דכוי נמחק וג"כ דשמעה נתפשטו מי"מ:

נוסחת הריב"ן

ב) הכוי: ג) כמו שמר ד) הוי נזיר: ה) כמו שמר ו) כמו שמר ז) כלי שמתלקות מבני מדש: ח) וכגון שאמר ט) דשמעה: י) כפפק: כ) ד"ה תיש מייב כו': ל) ופ"ה ומי שחייב על זג כו': מ) בכזית ודלא הה:

נוסחא דאקבל נזירות ע"י תנא בעינן הלנות כו'

* סמל אמא לא נקיט ונשמא תאה כיי נזיר נזיר ע"כ בפירוש נזיר נזיר (בלשון זה) (בלשון זה)